

# วิจารณ์ (TNBT)

## วิจารณ์

### วิจารณ์ 1

#### บทนำ และการทักทาย

<sup>1</sup> การเปิดเผยหรือการสำแดงของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ที่พระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อสำแดงต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ และพระองค์ใช้เทวะทูตของพระองค์ ไปแจ้งกับยอห์นทาสรับใช้ของพระองค์ <sup>2</sup> ยอห์นเป็นพยานให้กับพระคำของพระเจ้า และให้กับคำพยานของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ คือทุกสิ่งที่ท่านเห็น <sup>3</sup> ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังคำพยากรณ์ แล้วประพฤติตามสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

<sup>4</sup> จดหมายนี้เขียนจากยอห์น เขียนถึงชุมชนของพระเจ้าทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายได้รับพระคุณ สันติภาพและสันติสุขจากพระองค์ผู้มีชีวิตอยู่ ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ และผู้ที่จะเสด็จมา และจากพระวิญญาณทั้งเจ็ด ที่เฝ้าอยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์ <sup>5</sup> และจากพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พยานผู้ซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นผู้แรกที่เป็นขึ้นจากความตาย และเป็นผู้ครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์ในโลก พระองค์ทรงรักเรา นั้นหมายความว่า พระองค์เมตตา กรุณา มุติตา และอุเบกขาต่อเรา ทรงปลดปล่อยเรา จากบาปของเรา ด้วยเลือดของพระองค์ <sup>6</sup> และทรงตั้งเราให้เป็นอาณาจักร และเป็นพวกปุโรหิตของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ขอพระเกียรติ สง่าราศี และอาณาจักรจงมีแด่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ สาธุ

<sup>7</sup> นี่แน่ะ พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ แม้แต่คนทั้งหลายที่แทงพระองค์ และมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะคร่ำครวญเพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น สาธุ

<sup>8</sup> พระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ ผู้ที่จะเสด็จมา และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด กล่าวว่า “เราเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย”

## นิมิตเกี่ยวกับพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

<sup>9</sup> ข้าพเจ้าคือยอห์นพี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้มีส่วนร่วมในความยากลำบาก และในอาณาจักร และในความทรหอคอดทนในพระเยซู ข้าพเจ้ามาอยู่ที่เกาะปัทมอส เพราะเหตุพระคำของพระเจ้า และคำพยานของพระเยซู <sup>10</sup> พระวิญญาณทรงคลอใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังเหมือนอย่างเสียงแตรมาจากข้างหลังข้าพเจ้า <sup>11</sup> กล่าวว่า “สิ่งที่เจ้าเห็นนั้นจงเขียนไว้ในหนังสือม้วน และส่งไปให้ชุมชนของพระเจ้าทั้งเจ็ด คือชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัส เมืองสเมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทிர่า เมืองซาร์ดิส เมืองฟีลาเดลเฟียและเมืองเลาดีเซีย”

<sup>12</sup> แล้วข้าพเจ้าก็หันกลับมาดูตรงที่เสียงกล่าวกับข้าพเจ้านั้น และเมื่อหันกลับมาแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นเชิงเทียนทองคำเจ็ดคัน <sup>13</sup> ในท่ามกลางเชิงเทียนเหล่านั้น มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ สวมเสื้อผ้ายาวคลุมถึงเท้า และคาดแถบทองคำที่อก <sup>14</sup> ศีรษะและผมของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ และขาวเหมือนอย่างปุยสำลี ดวงตาของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ <sup>15</sup> เท้าของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์ ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ เสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย <sup>16</sup> มือขวาของพระองค์ถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากปากของพระองค์ และดวงหน้าของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า

<sup>17</sup> เมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบเท้าของพระองค์เหมือนอย่างคนตาย และพระองค์วางมือขวาบนตัวข้าพเจ้า แล้วกล่าวว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้น และเป็นเบื้องปลาย <sup>18</sup> เป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่บัดนี้ เรายังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และเราถือลูกกุญแจทั้งหลายแห่งความตาย และแห่งแดนคนตาย <sup>19</sup> เพราะฉะนั้น จงเขียนสิ่งที่เจ้าเห็นแล้ว คือสิ่งที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนี้ <sup>20</sup> ส่วนความล้าลึกของดาวทั้งเจ็ดดวง ซึ่งเจ้าเห็นในมือขวาของเรา และของเชิงเทียนทองคำทั้งเจ็ดคันนั้น ดาวเจ็ดดวงก็คือบรรดาเทวทูตของชุมชนทั้งเจ็ดของพระเจ้า และเชิงเทียนเจ็ดคันนั้นก็คือชุมชนทั้งเจ็ดของพระเจ้า

## วิวรณ์ 2

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัส

<sup>1</sup> จงเขียนถึงเทวทูตของชุมชนพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัสว่า “พระองค์ผู้ถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในมือขวา และดำเนินอยู่ท่ามกลางเชิงเทียนทองคำทั้งเจ็ดคันนั้นกล่าวดังนี้ว่า <sup>2</sup> เรารู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องการทรากตรำ และความทรหอคอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่ยอมทนต่อพวกคนชั่ว เจ้าทดสอบพวกที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูต แต่ไม่ได้เป็น และเจ้าก็พบว่าพวกเขาโกหก <sup>3</sup> เรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทรหอคอดทน และยอมทน เพราะนามของเรา และไม่ได้อ่อนระอา <sup>4</sup> แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักครั้งแรกของเจ้า ซึ่งมีหมายความว่า ว่าความเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา <sup>5</sup> เพราะฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้า

ตกลงมาแล้วนั้น จงกลับใจใหม่ และทำตามทีประพฤติในตอนแรก มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะย้ายเชิงเทียนของเจ้าออกจากที่ของมัน นอกจากว่าเจ้าจะกลับใจใหม่<sup>6</sup> แต่ว่าเจ้ายังมีข้อคืออยู่ คือว่าเจ้าเกลียดชังความประพฤติของพวกนิโคเลาส์ ที่เราเองก็เกลียดชัง<sup>7</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า คนที่ชนะ เราจะให้เขากินผลจากต้นไม้ที่ให้ชีวิต ที่อยู่ในสวนสวรรค์ของพระเจ้า”

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าที่เมืองสมเอรนา

<sup>8</sup> จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนพระเจ้าที่เมืองสมเอรนาว่า “พระองค์ผู้เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้ซึ่งตายไปแล้ว และกลับมีชีวิตอีก กล่าวดังนี้ว่า<sup>9</sup> เรารู้เรื่องความยากลำบาก และยากจนของเจ้า (แต่เจ้าก็ยังมี) และรู้เรื่องการกล่าวร้ายของพวกที่อ้างตัวว่าเป็นยิว แต่ไม่ได้เป็น แต่เป็นธรรมาลาของชาติาน<sup>10</sup> อย่ากลัวการทรมานทุกขที่เจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ มารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อทดลองพวกเจ้า และเจ้าทั้งหลาย จะได้รับความยากลำบากถึงสิบวัน แต่เจ้าจงซื่อสัตย์จบจนวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า<sup>11</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า คนที่ชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย”

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองเปอร์กัมม

<sup>12</sup> จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเปอร์กัมมว่า “พระองค์ผู้ถือดาบสองคมที่คมกริบกล่าวดังนี้ว่า<sup>13</sup> เรารู้จักที่อยู่ของเจ้า ที่ซึ่งเป็นที่นั่งของชาติาน ถึงกระนั้นเจ้าก็ยึดมั่นในนามของเรา และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่ยันทีพาส (Antipas) พยานผู้ซื่อสัตย์ของเราต้องถูกฆ่าท่ามกลางพวกเจ้า ในที่ซึ่งชาติานอยู่นั้น<sup>14</sup> แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าสองสามข้อ คือเจ้ามีบางคนที่ยึดถือคำสอนของบาลาอัมอยู่ที่นี่ ผู้ซึ่งสอนบาลาคให้วางสิ่งสะดุดต่อหน้าพวกอิสราเอล คือให้พวกเขากินอาหารที่บูชารูปเคารพ และล่วงประเวณี<sup>15</sup> เช่นเดียวกันเจ้าก็มีคนที่ยึดถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์ด้วย<sup>16</sup> เพราะฉะนั้นจงกลับใจใหม่ มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้าโดยเร็ว และจะต่อสู้กับพวกเขาด้วยดาบในปากของเรา<sup>17</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า เราจะให้อาหารจากสวรรค์ที่ซ่อนอยู่แก่คนที่ชนะ และจะให้หินสีขาวแก่เขาด้วย และบนหินนั้นจะมีชื่อใหม่จารึกไว้ ซึ่งไม่มีใครรู้เลยนอกจากผู้ที่ได้รับ”

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองธียาทิรา

<sup>18</sup> จงเขียนถึงเทวะทูตสวรรค์ของชุมชนของพระเจ้า ที่เมืองธียาทิราว่า “พระองค์ผู้เป็นพระโอรสของพระเจ้า ผู้มีดวงตาเหมือนอย่างเปลวไฟ และมีเท้าเหมือนทองสัมฤทธิ์ ได้กล่าวดังนี้ว่า<sup>19</sup> เรารู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องความรัก ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกันกับ พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ความเชื่อฟังอาศัย การปรนนิบัติรับใช้ และความทรหดอดทนของเจ้า และรู้ว่าความประพฤติในตอนปลายนั้นดีกว่าตอนต้น<sup>20</sup> แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือเจ้าทนฟังนางเยเซเบล ผู้หญิงที่

อ้างตัวเป็นผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้า นางสอนและล่อลวงบรรดาผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณี และกินอาหารที่บูชารูปเคารพ <sup>21</sup> เราให้โอกาสนางเพื่อจะได้กลับใจใหม่ แต่นางก็ไม่ประสงค์จะกลับใจจากการล่วงประเวณี <sup>22</sup> นี่แน่ะ เราจะโยนนางไว้บนเตียงคนไข้ และโยนพวกที่ล่วงประเวณีกับนาง ไว้ในความยากลำบากยิ่งใหญ่นอกจากว่าพวกเขาจะกลับใจจากการประพฤติชั่วของนาง <sup>23</sup> เราจะประหารลูก ๆ ของนางให้ตาย แล้วชุมชนของพระเจ้าทั้งหมดจะได้รู้ว่าเราเป็นผู้ตรวจสอบความคิดและจิตใจ และเราจะให้กับเจ้าทั้งหลาย แต่ละคนตามความประพฤติของพวกเขา <sup>24</sup> สำหรับพวกเจ้าที่เหลื่ออยู่ในเมืองธียาทราที่ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่าความล้าลึกของซาตาน เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นแก่พวกเจ้า <sup>25</sup> ถึงอย่างไรก็ดี จงยึดมั่นสิ่งที่มีอยู่จนกว่าเราจะมา <sup>26</sup> และคนที่ชนะและปฏิบัติงานของเราจนถึงที่สุด เราจะประทานสิทธิอำนาจเหนือบรรดาประชาชาติให้แก่เขา <sup>27</sup> และเขาจะปกครองดูแลคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนอย่างหม้อกระเบื้องที่ถูกตีแตกเป็นเสี่ยง ๆ <sup>28</sup> เหมือนอย่างที่เราได้รับอำนาจจากพระบิดาของเราแล้ว และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้กับเขาด้วย <sup>29</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

## วิจารณ์ 3

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองชาร์ดิส

<sup>1</sup> จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนของพระเจ้า ที่เมืองชาร์ดิสว่า “พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาวเจ็ดดวงนั้น กล่าวดังนี้ว่า เรารู้จักความประพฤติของเจ้า คือเจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว <sup>2</sup> เจ้าจึงตื่นขึ้นและจงเสริมกำลังให้กับส่วนที่เหลื่ออยู่ซึ่งจวนจะตายแล้วนั้น เพราะว่าเราไม่พบความประพฤติที่ครบบริบูรณ์ของเจ้าเฉพาะหน้าของพระเจ้า <sup>3</sup> เหตุฉะนั้นเจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงถือรักษาและจงกลับใจใหม่ เพราะถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้น เราจะมาเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะรู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน <sup>4</sup> แต่เจ้าก็ยังมิสองสามคนในเมืองชาร์ดิสที่ไม่ได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน และพวกเขาจะดำเนินไปกับเราในชุดสีขาว เพราะว่าเขาเป็นคนที่คู่ควร <sup>5</sup> เช่นเดียวกัน คนที่ชนะก็จะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อของเขาต่อหน้าพระบิดาของเรา และต่อหน้าบรรดาเทวะทูตของพระองค์ <sup>6</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองฟีลาเดลเฟีย

<sup>7</sup> จงเขียนถึงเทวะทูตสวรรค์ของชุมชนพระเจ้าที่เมืองฟีลาเดลเฟียว่า “พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้ทรงสัตย์จริง ผู้ทรงมีลูกกัญญาแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีใครปิดได้ ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีใครเปิดได้นั้น กล่าวดังนี้ว่า <sup>8</sup> เรารู้จักความประพฤติของเจ้า นี่แน่ะ เราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครสามารถปิดได้ เรารู้ว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ถือรักษาคำของเรา และไม่ได้ปฏิเสธนาม

ของเรา<sup>9</sup> นี่แน่ะ เราจะเป็เหตุให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่กล่าวอ้างว่า พวกเขาเป็นยิว และไม่ได้เป็น แต่กลับโกหกนั้น เราจะทำให้พวกเขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่าเรารักเจ้า<sup>10</sup> เพราะว่าเจ้า ถือรักษาคำของเรา คือมีความทรหดอดทน เราจะเฝ้ารักษาเจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดสอบ ซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลก เพื่อจะทดสอบคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก<sup>11</sup> เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อจะไม่ให้ใครชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้<sup>12</sup> คนที่ชนะ เราจะตั้งให้เขาเป็นเสาหลักอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากพระวิหารอีกเลย และบนตัวเขา เราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเรา และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือนครเยรูซาเล็มใหม่ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเรากับเขา<sup>13</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

### ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองเลาดีเซีย

<sup>14</sup> จงเขียนถึงทูตของชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเลาดีเซียว่า “พระองค์ผู้เป็นพระที่เป็นตามที่เป็น ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ และสัตย์จริง และทรงเป็นต้นกำเนิดของสิ่งสารพัดที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นกล่าว ดังนี้ว่า<sup>15</sup> เราจักความประพฤติของเจ้า คือว่าเจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน เราอยากให้เจ้าเย็นหรือร้อน<sup>16</sup> เพราะว่าเจ้าเป็นแต่อุ่น ๆ ไม่ร้อนและไม่เย็น เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา<sup>17</sup> เพราะเจ้าพูดว่า ‘ข้าเป็น เศรษฐีและข้าร่ำรวยแล้ว ข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย’ เจ้าไม่รู้ว่เจ้าเป็นคนน่าสมเพช น่าสังเวช เจ้ายากจน ตาบอด และเปลือยกาย<sup>18</sup> เราแนะนำเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมด้วยไฟจากเรา เพื่อเจ้าจะได้มั่งมี และให้ซื้อ เสื้อผ้าสีขาว เพื่อจะได้สวมให้พ้นจากความอัปอายที่ต้องเปลือยกาย และซื้อยาหยอดตาของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เห็น<sup>19</sup> เรารักใครเราก็ตักเตือน และตีสอนเขา เพราะฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้น และกลับใจใหม่<sup>20</sup> นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขา และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา<sup>21</sup> คนที่ชนะ เราจะให้เขานั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนอย่างที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเราบนพระที่นั่งของพระองค์<sup>22</sup> ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณได้พูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

## วิวรณ์ 4

### การนมัสการในสวรรค์

<sup>1</sup> หลังจากนั้นข้าพเจ้าเห็นประตูที่เปิดอ้าอยู่ในสวรรค์ และเสียงแรกที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้น พูดกับข้าพเจ้าเหมือนอย่างเสียงแตรว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นหลังจากนี้”<sup>2</sup> ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงคล้อยใจข้าพเจ้า และนี่แน่ะ มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านผู้หนึ่งนั่งบนพระที่นั่งนั้น<sup>3</sup> และท่านที่นั่งบนพระที่นั่งนั้นปรากฏเหมือนหินแจสเปอร์ และหินคาร์เนเลียน และมีรุ้งรอบ ๆ พระที่นั่งนั้น ปรากฏเหมือนมรกต<sup>4</sup> และรอบพระที่นั่งนั้นมีบัลลังก์อีกยี่สิบสี่บัลลังก์ มีผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้น ทุกคนสวมเสื้อผ้าสีขาว และสวมมงกุฏทองคำบนศีรษะของพวกเขา<sup>5</sup> และมี

ฟ้าแลบ เสียงกรืน ๆ และฟ้าร้อง ดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีคบเพลิงเจ็ดอันจุดอยู่ตรงหน้าพระที่นั่ง คบเพลิงเหล่านั้นคือพระวิญญูณทั้งเจ็ดของพระเจ้า<sup>6</sup> และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นเป็นเหมือนอย่างทะเลแก้ว ที่ใสเหมือนแก้วผลึก และบริเวณรอบพระที่นั่งทั้งสองข้างนั้น มีสิ่งมีชีวิตสี่ตนที่มีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง<sup>7</sup> สิ่งมีชีวิตที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สิ่งมีชีวิตที่สองนั้นเหมือนวัว สิ่งมีชีวิตที่สามนั้นมีหน้าเหมือนอย่างมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตที่สี่เหมือนนกอินทรีที่บินอยู่<sup>8</sup> สิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้น แต่ละตนมีปีกหกปีก และมีตาอยู่รอบ ๆ และข้างในเต็มไปหมด และพวกเขาร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลยว่า “บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงฤทธาานุภาพสูงสุด ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้ที่จะเสด็จมา”

### การตอบสนองในการนมัสการ

<sup>9</sup> เมื่อใดก็ตามที่สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นถวายสง่าราศี พระเกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่ง และผู้มีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์นั้น<sup>10</sup> ผู้อาวุโสทั้งสี่สิบสี่คนก็ทรุดตัวลงต่อหน้าพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น และกราบไว้พระองค์ผู้มีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่ง ร้องว่า<sup>11</sup> “องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับสง่าราศี พระเกียรติและฤทธาานุภาพ เพราะว่าพระองค์ทรงสร้างสรรค์สิ่ง และสรรพสิ่งก็ดำรงอยู่ และถูกสร้างขึ้น ตามพระประสงค์ของพระองค์”

## วิจารณ์ 5

### หนังสือม้วนและพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

<sup>1</sup> และในมือขวาของพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าเห็นหนังสือม้วนหนึ่ง ซึ่งเขียนไว้ทั้งข้างใน และข้างนอก และมีตราผนึกอยู่เจ็ดดวง<sup>2</sup> และข้าพเจ้าได้เห็นเทวทูตที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงดังว่า “ใครเป็นผู้ที่สมควรเปิดหนังสือม้วน และแกะตราของมันออก?”<sup>3</sup> และไม่มีใครในสวรรค์ หรือบนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก ที่สามารถเปิดหนังสือม้วนหรือดูหนังสือนั้น<sup>4</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ร้องไห้อย่างมาก เพราะไม่พบใครที่สมควรจะเปิดหนังสือม้วนหรือดูหนังสือนั้น<sup>5</sup> แล้วมีคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโสบอกกับข้าพเจ้าว่า “อย่าร้องไห้เลย นี่แน่ะ สิงโตแห่งเผ่ายูดาห์ ซึ่งเป็นรากเหง้าของดาวิดทรงมีชัยชนะแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถเปิดหนังสือและแกะตราทั้งเจ็ดดวงได้”

### ผู้ที่ย่อหน้าเห็นคือพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

<sup>6</sup> และระหว่างพระที่นั่งกับสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ข้าพเจ้าเห็นพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าทรงยืนอยู่ เหมือนดังถูกฆ่าให้ตายแล้ว พระองค์มีเขาเจ็ดเขาและมีดวงตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญูณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่พระเจ้าส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลกแล้ว<sup>7</sup> และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าเข้ามา และรับม้วนหนังสือจากมือขวาของพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น<sup>8</sup> เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือนั้นแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้น ก็ทรุดตัวลงต่อหน้าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

แต่ละคนถือพินและถือขามทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของบรรดาวิมุตติชน<sup>9</sup> และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงบทใหม่ ว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะรับม้วนหนังสือ และทรงแกะตราหนังสือนั้นออก เพราะพระองค์ถูกฆ่าให้ตายแล้ว และทรงไถ่คนด้วยเลือดเพื่อถวายพระเจ้า คือคนจากทุกเผ่าทุกภาษา ทุกชนชาติและทุกประชาชาติ<sup>10</sup> พระองค์ทรงทำให้เขาเป็นอาณาจักร และเป็นปुरुหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะครอบครองบนแผ่นดินโลก”

### ผู้ที่ยอห์นเห็นคือเทวทูตมากมายของพระเจ้า

<sup>11</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ได้เห็น และได้ยินเสียงของเทวทูตมากมายนับจำนวนเป็นแสน ๆ เป็นล้าน ๆ ที่อยู่รอบพระที่นั่ง รอบพวกสิ่งมีชีวิต และรอบบรรดาผู้อาวูโส<sup>12</sup> ร้องเสียงดังว่า “พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าผู้ถูกฆ่าให้ตายแล้วนั้น สมควรได้รับฤทธานุภาพ ทรัพย์สินสมบัติ พระปัญญา พระกำลัง พระเกียรติ สง่าราศี และคำยกย่องสรรเสริญ”<sup>13</sup> แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และทุกสิ่งซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า “ขอให้คำยกย่องสรรเสริญ พระเกียรติ สง่าราศี และอานุภาพ จงมีแด่พระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่ง และแด่พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์”<sup>14</sup> และสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นนั้นก็ร้องว่า “สาธุ” และบรรดาผู้อาวูโสก็ทรุดตัวลงและกราบไหว้พระองค์

## วิวรณ์ 6

### ดวงตราที่ 1-4

<sup>1</sup> และข้าพเจ้าเห็นพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าแกะตราดวงหนึ่งในเจ็ดดวงนั้น และข้าพเจ้าได้ยินสิ่งมีชีวิตหนึ่งในสี่ตนนั้นร้องเสียงดัง เหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องว่า “มาเถอะ”<sup>2</sup> ข้าพเจ้าก็เห็นและนี่แน่ะ ม้าสีขาวตัวหนึ่งออกมา ผู้ที่ขี่ม้านั้นถือธนู และได้รับมอบมงกุฏ แล้วท่านก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อจะได้ชัยชนะ<sup>3</sup> เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่สอง ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งมีชีวิตที่สองร้องว่า “มาเถอะ”<sup>4</sup> และม้าอีกตัวหนึ่งเข้ามา เป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้านี้ได้รับมอบหมายให้เอาสันติภาพไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนรบราฆ่าฟันกัน และท่านผู้นี้ได้รับมอบดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

### ดวงตราที่ 3-4

<sup>5</sup> เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่สาม ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งมีชีวิตที่สามร้องว่า “มาเถอะ” แล้วข้าพเจ้าเห็นและนี่แน่ะ ม้าสีดำตัวหนึ่งเข้ามา และผู้ที่ขี่ม้านี้ถือตราขู<sup>6</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเหมือนอย่างเสียงพูดดังออกมาจากท่ามกลางสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้นว่า “ข้าวสาลีราคาลิตรละสามร้อยบาท ข้าวบาร์เลย์สามลิตรต่อสามร้อยบาท แต่เจ้า”<sup>7</sup> เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่สี่ ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตที่สี่ร้องว่า “มาเถอะ”<sup>8</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นและนี่แน่ะ ม้าสีกะเลียวคือสีเขียวอมดำตัวหนึ่ง ผู้ที่ขี่ม้านี้มีชื่อว่ามัจจุราช และแดนคนตายก็

ติดตามมาด้วย พระองค์ทรงให้ทั้งสองนี้มีอำนาจเหนือแผ่นดินโลกหนึ่งในสี่ส่วน ที่จะทำลายได้ด้วยคมดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยโรคระบาด และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

## ดวงตราที่ 5-6

9 เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่ห้า ข้าพเจ้าก็เห็นดวงวิญญาณทั้งหลายที่ได้แท่นบูชา ซึ่งเป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระคำของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถือนั้น <sup>10</sup> เขาทั้งหลายร้องเสียงดังว่า “ข้าแต่องค์เจ้านาย ผู้บริสุทธิ์ และสัตย์จริง อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และแก้แค้นต่อคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก ซึ่งหลังเลือดของเรา” <sup>11</sup> แล้วพระองค์ประทานเสื้อคลุมสีขาวแก่พวกเขาแต่ละคน และบอกให้พักต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง จนกว่าผู้ร่วมรับใช้และพี่น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนอย่างพวกเขาครบจำนวน

## ผลที่เกิดขึ้นหลังจากแกะตราทั้งหก

12 เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่หก ข้าพเจ้าเห็นแผ่นดินไหวยิ่งใหญ่ ดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำมืด เหมือนกับเสื้อผ้าคนสัตว์ที่ใช้ไว้ทุกข์ และดวงจันทร์วันเพ็ญก็กลายเป็นเหมือนกับสีเลือด <sup>13</sup> และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงมาบนพื้นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่อที่ถูกลมแรงพัดจนผลที่ยังไม่สุกหล่นลงมา <sup>14</sup> ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่ถูกม้วนเก็บ และภูเขาทุกลูก และเกาะทุกเกาะก็ถูกเคลื่อนไปจากที่เดิม <sup>15</sup> แล้วภคัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต บรรดานายทหารใหญ่ พวกเศรษฐี พวกผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสหรือเสรีชน ต่างซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโซดหินตามภูเขา <sup>16</sup> พวกเขาต้องบอกกับภูเขาและโซดหินว่า “จงลี้ภัยให้เราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากหน้าของพระองค์ผู้ซึ่งอยู่บนพระที่นั่ง และจากความโกรธของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” <sup>17</sup> เพราะว่าวันสำคัญแห่งความโกรธกริ้วของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า”

## วิจารณ์ 7

### คนอิสราเอล หนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันคนรับการประทับตรา

1 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นท้าวทูตสององค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสองของแผ่นดินโลก ยับยั้งลมทั้งสองของแผ่นดินโลกไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก บนทะเลหรือบนต้นไม้ทุกต้น <sup>2</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นท้าวทูตอีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือบตราประทับของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ และท่านร้องด้วยเสียงดังต่อทูตทั้งสอง ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น <sup>3</sup> ว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผากของบรรดาทาสรับใช้ของพระเจ้าของเรา” <sup>4</sup> และข้าพเจ้าได้ยินว่าจำนวนผู้ที่ได้รับการประทับตรามี 144 000 คน พวกที่ได้รับการประทับตราแล้วนั้นมาจากทุกเผ่าในอิสราเอล



5 พวกที่มาจากเผ่ายูดาห์

ที่ได้รับการประทับตรา มี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่ารูเบน มี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่ากาดมี 12 000 คน

6 พวกที่มาจากเผ่าอาเชอร์มี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่านัฟทาลีมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่ามันัสเสห์มี 12 000 คน

7 พวกที่มาจากเผ่าสิเมโอนมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าเลวีมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าอิสสาการ์มี 12 000 คน

8 พวกที่มาจากเผ่าเศบูลุนมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าโยเซฟมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าเบนยามิน

ที่ได้รับการประทับตรา มี 12 000 คน

### มหาชนจากทุกประเทศชาติ

9 หลังจากนั้นมา ข้าพเจ้าเห็น และนี่แน่ะ มหาชนที่ไม่มีใครนับจำนวนได้ ที่มาจากทุกประเทศชาติ ทุกเผ่า ทุกชนชาติ และทุกภาษา ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งและต่อหน้าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า พวกเขาสวมเสื้อผ้าสีขาวยาว และถือใบตาลอยู่ในมือ <sup>10</sup> พวกเขาร้องเสียงดังว่า “ความหลุดพ้นขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเรา ผู้นั่งบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กับพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” <sup>11</sup> และเทวะทูตทั้งหมดที่ยืนอยู่รอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นนั้น ก็ทรุดตัวลงหน้าพระที่นั่ง และกราบไหว้พระเจ้า <sup>12</sup> และกล่าวว่า “สาธุ คำยกย่องสรรเสริญ สง่าราศี พระปัญญา คำขอบพระคุณ พระเกียรติ ฤทธานุภาพ และ พระกำลัง จงมีแด่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ สาธุ”

<sup>13</sup> แล้วคนหนึ่งเฝ้าพวกผู้อาวุโสนั้น ถามข้าพเจ้าว่า “คนที่สวมเสื้อผ้าสีขาวยาวเหล่านี้คือใคร? และมาจากไหน?” <sup>14</sup> ข้าพเจ้าตอบท่านว่า “ท่านเจ้าข้า ท่านเองก็ทราบอยู่แล้ว” ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้เป็นคนที่มาจากความยากลำบากครั้งยิ่งใหญ่ พวกเขาชำระล้างเสื้อผ้าของเขาด้วยเลือดของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าจนขาวสะอาด <sup>15</sup> เพราะเหตุนี้ เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติรับใช้พระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้นั่งบนพระ

ที่นั่งจะคุ้มครองพวกเขา<sup>16</sup> พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหายอีกเลย ดวงอาทิตย์ และความร้อนจะไม่แผดเผา เขาก็ต่อไป<sup>17</sup> เพราะว่าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าผู้อยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะเลี้ยงดูพวกเขา และจะนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย”

## วิวรณ์ 8

### ตราดวงที่เจ็ดและกระถางไฟทองคำ

<sup>1</sup> และเมื่อพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าแกะตราดวงที่เจ็ด ในสวรรค์ก็เกิดความเงียบขึ้นประมาณครึ่งชั่วโมง<sup>2</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้านั้น ได้รับมอบตราเจ็ดคัน<sup>3</sup> และเทวะทูตอีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมา และยืนอยู่ที่แท่นบูชา พระเจ้าประทานเครื่องหอมมากมายแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของวิมุตติชนทั้งหมดบนแท่นบูชาทองคำ ที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น<sup>4</sup> และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิมุตติชนทั้งหลาย จากมือเทวะทูตผู้เบื้องหน้าของพระเจ้า<sup>5</sup> แล้วเทวะทูตองค์นั้นก็นำกระถางไฟไป และเอาไฟจากแท่นบูชามาใส่จนเต็ม แล้วโยนลงบนแผ่นดินโลกทำให้เกิดฟ้าร้องเสียงครืน ๆ ฟ้าแลบและแผ่นดินไหว

### แตรทั้งเจ็ด

<sup>6</sup> และเทวะทูตเจ็ดองค์ที่ถือแตรทั้งเจ็ดคันนั้น ต่างก็เตรียมพร้อมเพื่อที่จะเป่า<sup>7</sup> เมื่อเทวะทูตองค์แรกเป่าแตรขึ้น ลูกเห็บและไฟ ที่ปนด้วยเลือดก็ตกลงมาบนแผ่นดินโลก แผ่นดินโลกก็ถูกเผาไปหนึ่งส่วนสาม ต้นไม้ถูกเผาไปหนึ่งส่วนสาม และหญ้าเขียวสดถูกเผาไปทั้งหมด<sup>8</sup> เมื่อเทวะทูตองค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนอย่างภูเขาลูกใหญ่ที่กำลังลุกเป็นไฟ ถูกโยนลงไปในทะเล แล้วหนึ่งส่วนสามของทะเลกลายเป็นเลือด<sup>9</sup> บรรดาสิ่งที่มีชีวิตในทะเลนั้นตายไปหนึ่งส่วนสาม และเรือต่าง ๆ ถูกทำลายไปหนึ่งส่วนสาม<sup>10</sup> เมื่อเทวะทูตองค์ที่สามเป่าแตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งที่ลุกไหม้เหมือนอย่างคบเพลิงตกลงมาจากท้องฟ้า ดาวดวงนั้นตกลงไปในหนึ่งส่วนสามของแม่น้ำทั้งหลาย และตกลงไปในบ่อน้ำพุทั้งหลาย<sup>11</sup> ดาวดวงนี้มีชื่อว่า “บอระเพ็ด” น้ำปริมาณหนึ่งส่วนสามก็กลายเป็นรสขม และคนมากมายตายไปเพราะเหตุที่น้ำนั้นถูกทำให้ขม

<sup>12</sup> เมื่อเทวะทูตองค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น หนึ่งส่วนสามของดวงอาทิตย์ ของดวงจันทร์วันเพ็ญ และของดวงดาวทั้งหลายก็ถูกทำลายไป ทำให้หนึ่งส่วนสามของสิ่งเหล่านั้นมืดไป กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งส่วนสาม และกลางคืนก็เช่นเดียวกัน<sup>13</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นและได้ยินนกอินทรีตัวหนึ่งที่บินอยู่บนท้องฟ้าร้องเสียงดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงของแตรที่เหลือนอยู่ซึ่งเทวะทูตทั้งสามองค์กำลังจะเป่า”

# วิจารณ์ 9

## ผลเกิดจากท้าวทูตองค์ที่ห้าเป่าแตร

1 เมื่อท้าวทูตองค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งที่ได้ตกจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก แล้ว พระเจ้าประทานลูกกุญแจสำหรับช่องของบาตาลิกให้แก่ดาวดวงนั้น 2 เมื่อท่านเปิดช่องของบาตาลิกนั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากช่องนั้น เหมือนอย่างควันของเตาใหญ่ ดวงอาทิตย์และอากาศก็มืดไปด้วยควันจากช่องนั้น 3 และมีฝูงตั๊กแตนออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลก พระเจ้าประทานอำนาจกับตั๊กแตนพวกนั้นเหมือนอย่างอำนาจของพวกแมงป่องแห่งแผ่นดินโลก 4 พระองค์บอกพวกมันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายเฉพาะคนทั้งหลาย ที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขา 5 พระองค์ไม่ให้ฆ่าคนพวกนั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน ความทรมานของพวกเขานั้นเป็นเหมือนอย่างความทรมานเมื่อถูกแมงป่องต่อย 6 ตลอดระยะเวลานั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตาย แต่จะไม่พบ เขาอยากจะตาย แต่ความตายจะหนีจากพวกเขาไป

## รูปร่างลักษณะของตั๊กแตน

7 ตั๊กแตนพวกนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่เตรียมพร้อมสำหรับสงคราม บนหัวของมันมีสิ่งที่ดูเหมือนอย่างมงกุฎทองคำ และหน้าของพวกมันเหมือนอย่างหน้าของมนุษย์ 8 พวกมันมีผมเหมือนอย่างผมของผู้หญิง ฟันของมันเหมือนอย่างฟันของสิงโต 9 พวกมันมีเกราะป้องกันนอกเหมือนอย่างเกราะเหล็ก เสียงปีกของมันเหมือนอย่างเสียงของรถ และม้ามากมายที่ถูกรู้เข้าสู่สงคราม 10 พวกมันมีหางและมีเหล็กในเหมือนแมงป่อง หางของมันนั้นมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน 11 พวกมันมีหูของบาตาลิกเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือมัน หูต่อนั้นมีชื่อภาษาฮีบรูว่า อาบัตโดน และในภาษากรีกว่า อปอลลิโยน 12 วิบัติที่หนึ่งผ่านไปแล้ว นี่แน่ะ ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะตามมาหลังจากนี้

## ผลเกิดจากท้าวทูตองค์ที่หกเป่าแตร

13 เมื่อท้าวทูตองค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงหนึ่งออกมาจากเชิงอนมูมทั้งสี่ ของแท่นบูชาทองคำ ที่อยู่ต่อหน้าพระเจ้า 14 เสียงนั้นกล่าวกับท้าวทูตองค์ที่หกที่ถือแตรนั้นว่า “จงปล่อยท้าวทูตทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติสนั้น” 15 แล้วท้าวทูตทั้งสี่ก็ถูกปล่อย พวกเขาได้รับการเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือนและปี เพื่อจะฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งส่วนสาม 16 จำนวนกองทหารม้าคือสองร้อยล้าน ข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของพวกเขา 17 ในนิมิตนั้น ข้าพเจ้าเห็นม้าทั้งหลายเป็นอย่างนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้าพวกนั้นมีเกราะป้องกันนอกสีแดงเพลิง สีน้ำเงินคราม และสีเหลืองกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายเหมือนอย่างหัวสิงโต มีไฟ ควัน และกำมะถันพลุ่งออกจากปากของมัน 18 มนุษย์ถูกฆ่าหนึ่งส่วนสามด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ คือ ไฟ ควัน และกำมะถันที่พลุ่งออกจากปากของมัน 19 เพราะว่าอำนาจของม้านั้นอยู่ที่ปาก และที่หางของมัน เพราะหางของพวกมันเหมือนงูที่มีหัวซึ่งพวกมันใช้ทำร้ายคนได้

## มนุษย์ที่เหลือยู่

<sup>20</sup> มนุษย์ที่เหลือยู่ที่ไม่ได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ไม่ได้กลับใจจากการกระทำที่เกิดจากน้ำมือของพวกเขา ไม่ได้เลิกบูชาผีและรูปเคารพต่าง ๆ ที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ ซึ่งไม่สามารถดู หรือฟัง หรือเดิน <sup>21</sup> และพวกเขาก็ไม่ได้กลับใจจากการฆาตกรรม หรือจากการใช้เวทมนตร์ หรือจากการล่วงประเวณี หรือจากการลักขโมย

## วิวรณ์ 10

### เทวะทูตและหนังสือม้วนเล็ก

<sup>1</sup> และข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตที่มีฤทธิ์อึกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆห่อหุ้มตัวท่าน และมีรุ้งบนศีรษะของท่าน หน้าของท่านเหมือนอย่างดวงอาทิตย์ และขาของท่านเหมือนอย่างเสาเพลิง <sup>2</sup> ท่านถือหนังสือม้วนเล็ก ๆ ที่เปิดอยู่ในมือของท่าน เท้าขวาของท่านยืนอยู่บนทะเล เท้าซ้ายของท่านยืนอยู่บนบก <sup>3</sup> ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสังข์โศกเศร้า เมื่อท่านร้อง เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดก็พุดขึ้นมา <sup>4</sup> และเมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดพุดขึ้นมา ข้าพเจ้าก็เริ่มลงมือเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์บอกว่า “จงฉีกตราปิดข้อความที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดพุดออกมานั้น อย่าเขียนลงไป”

<sup>5</sup> แล้วเทวะทูตองค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น ยกมือขวาขึ้นสู่ท้องฟ้า <sup>6</sup> และสาบานโดยอ้าพระองค์ผู้มีชีวิตอยู่เป็นนิตย์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งที่อยู่ในสวรรค์ ผู้ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลก ผู้ทรงสร้างทะเลและสรรพสิ่งที่อยู่ในทะเล ว่าจะไม่มีการเนิ่นนานอีกต่อไป <sup>7</sup> แต่ในวันเวลาที่มีเสียงแตรจากเทวะทูตองค์ที่เจ็ดที่กำลังจะเป่าแตรนั้น ความล้าลึกของพระเจ้าจะเสร็จสมบูรณ์ เหมือนอย่างที่เราองค์ทรงประกาศแก่บรรดาผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้าซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์

### เทวะทูตบอกให้ไปรับหนังสือม้วน

<sup>8</sup> และเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้น กล่าวกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงไปรับหนังสือม้วนที่เปิดอยู่ในมือของเทวะทูตองค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น” <sup>9</sup> ข้าพเจ้าจึงไปหาเทวะทูตองค์นั้น และขอให้มอบหนังสือม้วนเล็กแก่ข้าพเจ้า ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “เอาไปเถิด แล้วกินให้หมด มันจะทำให้ท้องของเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้ามันจะหวานเหมือนอย่างน้ำผึ้ง” <sup>10</sup> ข้าพเจ้าจึงรับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือของเทวะทูตแล้วก็กินจนหมด ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนอย่างน้ำผึ้ง แต่เมื่อกินเข้าไปแล้ว ท้องของข้าพเจ้าก็ขม <sup>11</sup> แล้วมีผู้บอกข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง เกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ ประชาชาติต่าง ๆ ภาษาต่าง ๆ และกษัตริย์จำนวนมาก”

# วิจารณ์ 11

## พยานทั้งสอง

<sup>1</sup> แล้วข้าพเจ้าได้รับมอบไม้ธูปหนึ่งรูปร่างเหมือนไม้วัด และได้รับคำสั่งว่า “จงลุกขึ้น และไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณคนที่กราบไหว้บูชาพระเจ้าในนั้น” <sup>2</sup> แต่ลานชั้นนอกของพระวิหารนั้นให้เว้นไว้ไม่ต้องวัด เพราะว่าที่นั่นได้มอบให้กับคนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำนครอันศักดิ์สิทธิ์ตลอดสี่สิบสองเดือน <sup>3</sup> เราจะให้ฤทธานุภาพแก่พยานทั้งสองของเรา และทั้งสองจะพยากรณ์ตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ

<sup>4</sup> “พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกสองต้น และเชิงเทียนสองอันที่ตั้งอยู่ต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก” <sup>5</sup> ถ้าใครคิดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากของทั้งสอง และเผาผลาญศัตรูเหล่านั้น ใครที่คิดทำร้ายพยานทั้งสองก็ต้องตายอย่างนั้น <sup>6</sup> พยานทั้งสองมีสิทธิอำนาจที่จะปิดท้องฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีสิทธิอำนาจเหนือน้ำที่จะเปลี่ยนมันเป็นเลือดได้ และมีสิทธิอำนาจกระหน่ำแผ่นดินโลกด้วยภัยพิบัติทุกอย่างที่ครั้งก็ได้ตามที่ต้องการ <sup>7</sup> และเมื่อเขาทั้งสองเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึก ก็จะต่อสู้กับเขา มันจะชนะและฆ่าเขาทั้งสองเสีย <sup>8</sup> และศพของเขาทั้งสองจะอยู่บนถนนในมหานครนั้น ที่เรียกตามภาษาเปรียบเทียบว่าโสโดม และอียิปต์ซึ่งเป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึงกางเขน <sup>9</sup> คนจากชนชาติต่าง ๆ เผ่าต่าง ๆ ภาษาต่าง ๆ และประชาชาติต่าง ๆ จะมองดูศพเขาทั้งสองตลอดสามวันครึ่ง และไม่ยอมให้เอาศพไปวางไว้ในอุโมงค์เลย

<sup>10</sup> คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก จะยินดีด้วยเรื่องเขาทั้งสอง พวกเขาจะรื่นเริงและจะให้ของขวัญแก่กันและกัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองคนนี้ได้ทรมานคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก” <sup>11</sup> หลังจากนั้นสามวันครึ่ง ลมปราณจากพระเจ้ายกเข้าสู่ศพของเขา และเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนด้วยขาตัวเอง คนทั้งหลายที่เห็นก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างยิ่ง <sup>12</sup> แล้วเขาทั้งสองได้ยินเสียงดังจากสวรรค์กล่าวว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” พวกเขาทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์ด้วยเมฆ <sup>13</sup> และในเวลานั้นเองก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ยิ่ง เมืองนั้นก็ถล่มลงมาเสียหนึ่งส่วนสิบ มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่นั้นก็เกิดความหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ <sup>14</sup> วิบัติอย่างที่สองผ่านไปแล้ว นี่แน่ะ วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในเร็ว ๆ นี้

## แดรคันที่เจ็ด

<sup>15</sup> แล้วเทวะทูตองค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลาย ๆ เสียงกล่าวขึ้นดัง ๆ ในสวรรค์ว่า “อาณาจักรของโลกนี้กลับกลายเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแล้ว และเป็นของพระผู้เป็นพระเมสสิยาห์ และพระองค์จะครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์” <sup>16</sup> และผู้อาวุธสี่สิบสี่คนซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์ของตนต่อหน้า

พระเจ้า ก็ทรงแสดงหน้าลงนมัสการพระเจ้า<sup>17</sup> และทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ที่ทรงเป็นอยู่และผู้ที่ทรงเคยเป็นอยู่ พวกข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงถือครองฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แล้ว และทรงเริ่มครอบครอง<sup>18</sup> บรรดาประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไป และถึงเวลาที่จะประทานบำเหน็จแก่บรรดาทาสรับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้พยากรณ์ และพวกวิมุตติชน และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต และถึงเวลาแล้ว ที่พระองค์จะทำลายพวกที่ทำลายแผ่นดินโลก”<sup>19</sup> แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก และหีบพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏในพระวิหารนั้น แล้วก็เกิดฟ้าแลบ เสียงกริ่ง ๆ ฟ้าร้อง และแผ่นดินไหว ทั้งลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก

## วิวรณ์ 12

### ผู้หญิงและพญานาค

<sup>1</sup> และมีหมายสำคัญยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งสวมดวงอาทิตย์เป็นเสื้อผ้า และมีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าของนาง บนศีรษะของนางมีมงกุฎที่เป็นดาวสิบสองดวง<sup>2</sup> หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องด้วยความทรมานเพราะเจ็บครรภ์<sup>3</sup> และหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็ปรากฏในสวรรค์ นี่แน่ะ มีพญานาคสีแดงตัวใหญ่ตัวหนึ่ง มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา และบนหัวทั้งเจ็ดมีมงกุฎเจ็ดอัน<sup>4</sup> และหางของพญานาคตัวดวงดาวหนึ่งส่วนสามในท้องฟ้า แล้วทิ้งลงมาบนแผ่นดินโลก และพญานาคตัวนั้นก็ยืนอยู่ข้างหน้าหญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรของนางทันทีที่บุตรนั้นคลอดออกมา<sup>5</sup> แล้วนางก็คลอดบุตรชาย ผู้ที่จะครอบครองประชาชาติทั้งหมดด้วยคทาเหล็ก แต่บุตรของนางถูกนำตัวไปเฝ้าพระเจ้ายังพระที่นั่งของพระองค์<sup>6</sup> และหญิงคนนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นั่นนางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าจัดเตรียมไว้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

### สงครามในสวรรค์

<sup>7</sup> ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับบรรดาเทวดาของท่านต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้<sup>8</sup> แต่มันพ่ายแพ้และพบว่าไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมันในสวรรค์อีกต่อไป<sup>9</sup> พญานาคใหญ่ตัวนั้นคืองูศักดิ์บาบรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามาร และซาตานผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก มันถูกโยนลงมาที่แผ่นดินโลก และเหล่าบริวารของมันถูกโยนลงมากับมันด้วย<sup>10</sup> และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังในสวรรค์กล่าวว่า “บัดนี้ความหลุดพ้น และฤทธิเดช และอาณาจักรของพระเจ้าของเรา และสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นพระเมสสิยาห์มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้กล่าวหาพี่น้องของเรา ถูกโยนลงไปแล้ว คือผู้ที่กล่าวหาพวกเขาต่อหน้าพระเจ้าของเราทั้งกลางวัน และกลางคืนนั้น

11 พวกเขาชนะมารด้วยเลือดของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า และด้วยคำพยานของพวกเขาเอง และพวกเขาไม่ได้รักตัวกลัวตาย 12 เพราะเหตุนี้จึงรุ่งเรืองยินดีเกิด สวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์ แต่วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะวามารได้ลงมาหาเจ้าทั้งหลาย ด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่ง เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”

### พญานาคโดนลงทัณฑ์

13 เมื่อพญานาคตัวนั้นเห็นว่ามันถูกโยนลงไปที่แผ่นดินโลกแล้ว มันก็ไล่ตามหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น 14 แต่พระเจ้าประทานปีกของนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงคนนั้น เพื่อว่านางจะบินเข้าไปในถิ่นทุรกันดารให้พ้นหน้างูตัวนั้น ไปยังสถานที่ของนางที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ และครึ่งวาระ 15 งูตัวนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนอย่างแม่น้ำไหลตามหญิงคนนั้น เพื่อจะทำให้นางถูกน้ำซัดไป 16 แต่แผ่นดินช่วยหญิงคนนั้นไว้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วกลืนน้ำที่พญานาคพ่นออกจากปาก 17 และพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู 18 และมันก็ไปยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล

## วิวรณ์ 13

### สัตว์ร้ายสองตัว

1 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีสิบเขาและเจ็ดหัว และมีมงกุฎสิบอันอยู่บนเขาเหล่านั้นของมัน และมีชื่อต่าง ๆ ที่มันมีประมาทพระเจ้าจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน 2 สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นเหมือนเสือดาว ตีนของมันเหมือนอย่างตีนหมี และปากของมันเหมือนอย่างปากสิงโต และพญานาคให้ฤทธิ์เดช บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น 3 หัวหนึ่งของมันเหมือนอย่างถูกฟันปางตาย แต่บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ 4 เขาทั้งหลายบูชาพญานาค เพราะมันให้สิทธิอำนาจแก่สัตว์ร้าย พวกเขาบูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า “ใครจะเหมือนสัตว์ร้ายนี้? และใครจะสามารถต่อสู้กับมันได้?”

5 พระเจ้าทรงอนุญาตให้สัตว์ร้ายนั้นใช้ปากพูดจาใหญ่โต และมันมีประมาทพระเจ้า และทรงอนุญาตให้มันใช้สิทธิอำนาจทำการสี่สิบสองเดือน 6 มันเปิดปากของมันพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า พูดหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อพวกที่อยู่ในสวรรค์ 7 และทรงอนุญาตให้มันทำสงครามกับบรรดาวิมุติชนและชนะพวกเขา และประทานให้มันมีสิทธิอำนาจเหนือทุกเผ่า ทุกชนชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ 8 และคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า ผู้ถูกฆ่าให้ตายตั้งแต่แรกสร้างโลก

9 ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด 10 คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นชเลย คนนั้นก็จะไปเป็นชเลย คนใดที่กำหนดไว้ให้ถูกฆ่าด้วยดาบ คนนั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความทรหดอดทน และความเชื่อที่วิมุตติชนทั้งหลายจะต้องมี

## สัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนอย่างพญานาค 12 มันใช้สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลฉกรรจ์ ซึ่งได้รับการรักษาแล้ว 13 มันทำหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ถึงขั้นทำให้ไฟตกจากฟ้าลงมายังแผ่นดินโลกต่อหน้าคนทั้งหลาย 14 มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญต่าง ๆ ที่ทรงอนุญาตให้มันทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลจากดาบ แต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น 15 และทรงอนุญาตให้มันสามารถให้ลมหายใจแก่รูปของสัตว์ร้าย เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นพูดได้ และทำให้พวกที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตาย 16 และมันยังบังคับทุกคน ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต คนมั่งมีและคนยากจน เสรีชนและทาสให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของพวกเขา 17 เพื่อไม่ให้ใครสามารถซื้อหรือขายได้ ถ้าหากไม่มีเครื่องหมายที่เป็นชื่อของสัตว์ร้าย หรือเป็นตัวเลขของชื่อมัน 18 ในเรื่องนี้ต้องใช้สติปัญญาให้ดี ถ้าใครมีความเข้าใจ ก็จงคิดคำนวณเลขของสัตว์ร้ายตัวนั้น เพราะว่าเป็นเลขของคนผู้หนึ่ง เลขของมันคือหก ร้อย หกสิบ หก

## วิวรณ์ 14

### เพลงของคน หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

1 แล้วข้าพเจ้าเห็น นี่แน่ะ พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้ายืนอยู่บนภูเขาไซออน และพวกที่อยู่กับพระองค์ซึ่งมีจำนวน 144 000 คนนั้น เป็นผู้ที่มิพระนามของพระองค์ และพระนามของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของพระองค์เขียนไว้บนหน้าผากของพวกเขา 2 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย และเหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องดังสนั่น และเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้นเหมือนอย่างเสียงที่พวกคิดพิณกำลังเล่นพิณของเขาอยู่ 3 เขาทั้งหลายร้องเพลงบทใหม่หน้าพระที่นั่ง และต่อหน้าสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น และพวกผู้ואุโส ไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นนอกจากคน 144 000 คน ที่ได้รับการไถ่แล้วจากแผ่นดินโลก 4 คนเหล่านี้เป็นคนที่ไม่มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าพวกเขาเป็นพรหมจารี เป็นพวกที่ติดตามพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการไถ่แล้วจากมวลมนุษย์ เพื่อเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้า และแด่พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า 5 และในปากของพวกเขาไม่พบความเท็จ เขาเป็นคนที่ปราศจากตำหนิ



## ถ้อยคำของเทวะทูตทั้งสาม

6 แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตอีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศบาปมีนรินทร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ <sup>7</sup> ท่านประกาศเสียงดังว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะพิพากษาแล้ว จงกราบไหว้พระองค์ผู้สร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

8 เทวะทูตอีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นองค์ที่สองตามไปประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว นครที่ให้ทุกประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง”

9 และเทวะทูตอีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นองค์ที่สามก็ตามไปประกาศด้วยเสียงดังว่า “ถ้าใครบูชาสัตว์ร้าย และรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผาก หรือที่มือของเขา <sup>10</sup> คนนั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้าที่เทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์ โดยไม่เจือปนสิ่งใด และเขาจะถูกทรมานด้วยไฟ และกำมะถัน ต่อหน้าบรรดาเทวะทูตบริสุทธิ์ และต่อหน้าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า <sup>11</sup> และควันแห่งการทรมานของเขาจะพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ พวกที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และใครที่รับเครื่องหมายซึ่งเป็นชื่อของมัน จะไม่ได้หยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

12 นี่แหละคือความทรหดอดทนที่พวกวิมุตติชนจะต้องมี คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู <sup>13</sup> และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่นี้ไป คนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น พวกเขาจะได้หยุดพักจากการตรากตรำของเขา เพราะการงานที่พวกเขาได้ทำนั้นจะติดตามเขาไป”

## การเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก

14 และข้าพเจ้าเห็น นี่แน่ะ มีเมฆสีขาว และผู้หนึ่งประทับอยู่บนเมฆนั้นเหมือนบุตรมนุษย์ มีมงกุฎทองคำอยู่บนศีรษะของพระองค์ และมีเคียวอันคมกริบอยู่ในมือของพระองค์ <sup>15</sup> และมีเทวะทูตอีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหาร ร้องทูลพระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆนั้นด้วยเสียงดังว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เก็บเกี่ยวเถิด เพราะถึงเวลาเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่ต้องเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลกสุกงอมแล้ว” <sup>16</sup> และพระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆ ก็ทรงตัวตเดียวไปบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ถูกเก็บเกี่ยว

17 และเทวะทูตอีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารในสวรรค์ และท่านก็มีเคียวอันคมกริบเช่นกัน <sup>18</sup> แล้วเทวะทูตอีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟก็ออกมาจากแท่นบูชา และร้องเสียงดังบอกเทวะทูตที่มีเคียวคมกริบว่า “จงใช้เคียวคมกริบของท่านเก็บรวบรวมพวงองุ่นจากเถาองุ่นของแผ่นดินโลก เพราะผลองุ่นนั้นสุกแล้ว” <sup>19</sup> เทวะทูตนั้นก็ตัวตเดียวไปบนแผ่นดินโลก และเก็บรวบรวมเถาองุ่นของแผ่นดินโลก และเทลงไปในบ่อย่ำองุ่นใหญ่แห่งความกริ้วของพระเจ้า <sup>20</sup> บ่อย่ำองุ่นก็ถูกย่ำภายนอกเมือง และเลือดไหลออกจากบ่อย่ำองุ่นนั้น สูงถึงบึงเหียนม้าและไหลไปไกลประมาณสามร้อยกิโลเมตร

# วิจารณ์ 15

## เทวะทูตและภัยพิบัติสุดท้าย

<sup>1</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ และอัศจรรย์อีกอย่างหนึ่ง คือมีเทวะทูตเจ็ดองค์ถือภัยพิบัติเจ็ดอย่าง ซึ่งเป็นภัยพิบัติสุดท้าย เพราะว่าความกริ้วของพระเจ้าจะสิ้นสุดลงด้วยภัยพิบัติเหล่านั้น <sup>2</sup> และข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่เหมือนอย่างทะเลแก้วปนไฟ และเห็นบรรดาคนที่มีชัยชนะต่อสัตว์ร้าย และต่อรูปของมัน และต่อตัวเลขของชื่อมัน เขาทั้งหลายยืนอยู่ริมทะเลแก้ว และถือพิณของพระเจ้า <sup>3</sup> เขาร้องเพลงของโมเสสทาสรับใช้ของพระเจ้า และร้องเพลงของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ยิ่งใหญ่และอัศจรรย์ ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์ของบรรดาประชาชาติ บรรดาหนทางของพระองค์ยุติธรรมและสัตย์จริง <sup>4</sup> ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีใครบ้างไม่เกรงกลัวพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งหมดจะมา กราบไหว้ต่อหน้าพระองค์ เพราะว่าพระราชกิจอันชอบธรรมของพระองค์ปรากฏให้เห็นแล้ว”

<sup>5</sup> หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นพระวิหารคือศาลแห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก <sup>6</sup> และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือภัยพิบัติทั้งเจ็ดออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าป่านสะอาดสุกใส และคาดแถบทองคำที่อก <sup>7</sup> และหนึ่งในสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ตนนั้น มอบชามทองคำเจ็ดใบที่เต็มไปด้วยความกริ้วของพระเจ้า ผู้ทรงมีชีวิตเป็นอยู่เป็นนิรันดร์ ให้แก่เทวะทูตทั้งเจ็ดองค์นั้น <sup>8</sup> และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากธรมีของพระเจ้า และมาจากพระฤทธานุภาพของพระองค์ และไม่มีใครสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้น จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของเทวะทูตเจ็ดองค์นั้นจะสิ้นสุดลง

# วิจารณ์ 16

## การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 1

<sup>1</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งเทวะทูตทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า “จงไปเถิด แล้วเอาชามแห่งความกริ้วของพระเจ้าทั้งเจ็ดใบเทลงบนแผ่นดินโลก” <sup>2</sup> เทวะทูตองค์แรกจึงออกไป และเทชามของตนลงบนแผ่นดินโลก แล้วคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และพวกที่บูชารูปของมันก็มีแผลร้ายที่เจ็บปวดเกิดขึ้นตามตัว <sup>3</sup> ทูตสวรรค์องค์ที่สองเทชามของตนลงในทะเล แล้วทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือนอย่างเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตซึ่งอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

## การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 3

<sup>4</sup> เทวะทูตองค์ที่สาม เทชามของตนลงไปยังแม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งหลาย และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด <sup>5</sup> และข้าพเจ้าได้ยินเทวะทูตแห่งน่านน้ำต่าง ๆ ร้องว่า “พระองค์ทรงยุติธรรม ผู้ที่ทรงเป็นอยู่และ

ทรงเคยเป็นอยู่ และทรงบริสุทธิ์ เพราะพระองค์ได้ทรงพิพากษาสิ่งเหล่านี้แล้ว <sup>6</sup> เพราะพวกเขาทำให้เลือดของบรรดาวิมูตติชนและผู้พยากรณ์ไหลออก และพระองค์จึงให้เขาดื่มเลือด ซึ่งเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว” <sup>7</sup> และข้าพเจ้าได้ยินแทนบุชาร้องว่า “ถูกแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์สัตย์จริงและยุติธรรม”

#### การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 4

<sup>8</sup> เทวะทูตองค์ที่สี่ เทซามของตนลงไปที่ดวงอาทิตย์ และให้ดวงอาทิตย์แผดเผามนุษย์ด้วยไฟ <sup>9</sup> ความร้อนแรงกล้าก็แผดเผามนุษย์ พวกเขาที่สาปแช่งพระนามพระเจ้าผู้ทรงมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านี้ และเขาไม่ยอมกลับใจและไม่ยอมถวายพระเกียรติแด่พระองค์ <sup>10</sup> เทวะทูตองค์ที่ห้า เทซามของตนลงบนบัลลังก์ของสัตว์ร้าย แล้วอาณาจักรของมันก็มีมืดไป พวกของมันก็ก่อกวนของตนด้วยความเจ็บปวด <sup>11</sup> และสาปแช่งพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวดนั้น และเพราะผลตามตัวของเขา แต่ไม่ยอมกลับใจจากการประพฤติดของตน

#### การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 6

<sup>12</sup> เทวะทูตองค์ที่หก เทซามของตนลงไปที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้ง เพื่อเตรียมทางไว้สำหรับบรรดาภักษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก <sup>13</sup> และข้าพเจ้าเห็นวิญญาณโสโครกสามดวงรูปร่างเหมือนอย่างกบออกจากปากพญานาค จากปากสัตว์ร้าย และจากปากผู้พยากรณ์เท็จ <sup>14</sup> เพราะว่าวิญญาณเหล่านี้เป็นผีที่ทำหมายสำคัญ พวกมันออกไปหาภักษัตริย์ทั้งหลายทั่วโลก เพื่อรวบรวมภักษัตริย์เหล่านั้นไปทำสงคราม ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด <sup>15</sup> (นี่แน่ะ เรากำลังมาเหมือนอย่างขโมย คนที่ตื่นอยู่และรักษาเสื้อผ้าของตนไว้ก็เป็นสุข เพราะว่าเขาไม่ต้องเดินเปลือยกายให้คนทั้งหลายเห็นสภาพอันน่าอับอาย) <sup>16</sup> และวิญญาณทั้งสามได้รวบรวมภักษัตริย์ทั้งหลาย ไปยังสถานที่หนึ่งซึ่งเรียกตามภาษาฮีบรูว่า อาร์มาเก็ดดอน

#### การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 7

<sup>17</sup> เทวะทูตองค์ที่เจ็ด เทซามของตนลงไปในอากาศ แล้วมีเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารนั้นว่า “สำเร็จแล้ว” <sup>18</sup> และเกิดฟ้าแลบ เสียงครืน ๆ และฟ้าร้อง แล้วเกิดแผ่นดินไหวรุนแรง ซึ่งตั้งแต่มนุษย์เกิดขึ้นมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยเกิดแผ่นดินไหวรุนแรงน่ากลัวอย่างนั้นเลย <sup>19</sup> มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และเมืองทั้งหลายของนานาชาติก็พังทลายลง และพระเจ้าจดจำมหานครบาบิโลน พระองค์ให้ถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธรุนแรงของพระองค์แก่นครนั้น <sup>20</sup> แล้วเกาะทั้งหมดก็หายไป และภูเขาทั้งหมดก็ไม่มีไครหาเจอ <sup>21</sup> และลูกเห็บใหญ่ก็ตกจากฟ้าลงมาบนตัวคนทั้งหลาย แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงสาปแช่งพระเจ้าเนื่องด้วยภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะภัยพิบัตินั้นรุนแรงมาก

# วิจารณ์ 17

## ภาพที่เทวะทูตสำแดงแก่ยอห์น

<sup>1</sup> แล้วเทวะทูตองค์หนึ่งในเจ็ดองค์ ที่ถือขามเจ็ดใบนั้น ก็มาและพูดกับข้าพเจ้าว่า “มานี่ซี เราจะให้เจ้าดูการลงโทษหญิงแพศยาตัวเฒ่าที่นั่นอยู่บนน้ำมากหลาย <sup>2</sup> คือหญิงที่บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกก็เมามายด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของนาง” <sup>3</sup> แล้วท่านก็นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญาณ และข้าพเจ้าเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทพระเจ้า มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา

## คุณลักษณะของหญิงคนนั้น

<sup>4</sup> หญิงคนนั้นนุ่งห่มสวมชุดสีม่วง และสีแดงเข้ม และประดับด้วยทองคำ อัญมณีต่าง ๆ และไข่มุก ในมือของนางมีถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียน และของโสโครกจากการล่วงประเวณีของตน <sup>5</sup> และบนหน้าผากของนางมีชื่อที่เป็นความลึกลับเขียนไว้ว่า “บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่ของบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก” <sup>6</sup> และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิมูตติชน และโลหิตของบรรดาพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นนางแล้วก็อัศจรรย์ใจอย่างยิ่ง

<sup>7</sup> เทวะทูตองค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า “ทำไมเจ้าจึงอัศจรรย์ใจ? เราจะบอกให้เจ้ารู้ความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของนาง <sup>8</sup> สัตว์ร้ายที่ท่านเห็นนั้น มันเคยเป็นอยู่ แต่ไม่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบัน มันจะขึ้นมาจากบาดาลลึกเพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกสร้างโลก ก็จะอัศจรรย์ใจเมื่อเห็นสัตว์ร้ายซึ่งเคยเป็นอยู่ แต่ไม่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบัน และจะมาก่ออีกนั้น <sup>9</sup> นี่ต้องใช้ความคิดอย่างมีปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือเนินเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่ และคือกษัตริย์เจ็ดองค์ <sup>10</sup> หัวองค์ล่วงไปแล้ว และองค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ ส่วนอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่มา และถ้ามาแล้วก็ต้องอยู่เพียงระยะสั้น ๆ

## สภาพของสัตว์ร้ายที่เคยเป็นอยู่

<sup>11</sup> ส่วนสัตว์ร้ายที่เคยเป็นอยู่ แต่ไม่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นองค์ที่แปด แต่ก็ยังเป็นหนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และกำลังไปสู่ความพินาศ <sup>12</sup> เขาทั้งสิบเขาที่ท่านเห็นนั้น คือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้รับราชอาณาจักร แต่จะรับสิทธิอำนาจเหมือนอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายตัวนั้นหนึ่งชั่วโมง <sup>13</sup> กษัตริย์เหล่านี้ทรงมีความเห็นอย่างเดียวกัน และจะทรงมอบแสนยานุภาพ และสิทธิอำนาจของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น <sup>14</sup> พวกเขาจะต่อสู้กับพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าจะทรงชนะเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และพวกที่อยู่กับพระองค์นั้น ก็เป็นพวกที่ได้รับการทรงเรียกและได้รับการทรงเลือก และเป็นพวกที่เชื่อสัตย์”

## สิ่งที่ทเวทูตบอกร้าย

<sup>15</sup> และทเวทูตบอกร้ายว่า “น้ำมากหลายที่เจ้าเห็นซึ่งหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น คือชนชาติต่าง ๆ ผูกชนต่าง ๆ ประชาชาติต่าง ๆ และภาษาต่าง ๆ <sup>16</sup> เขาสืบเขาที่ท่านเห็นและสัตว์ร้ายนั้น จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น พวกมันจะทำให้นางร้างเปล่า และเปลือยกาย และจะกินเนื้อของนาง และเอาไฟเผานาง <sup>17</sup> เพราะว่าพระเจ้าบันดาลใจพวกมันให้ทำตามพระดำริของพระองค์ โดยทำให้พวกมันมีความเห็นอย่างเดียวกันในการมอบอาณาจักรให้แก่สัตว์ร้าย จนกว่าจะสำเร็จตามพระคำของพระเจ้า <sup>18</sup> และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นคือมหานครที่ครอบครองอยู่เหนือกษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก”

## วิวรณ์ 18

### นครบาบิโลนล่มสลาย

<sup>1</sup> หลังจากนั้นข้าพเจ้าเห็นทเวทูตอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และรัศมีของท่านทำให้แผ่นดินโลกสว่าง <sup>2</sup> ท่านร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า “บาบิโลนมหานครพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของพวกผี เป็นที่อยู่ของวิญญาณทุกชนิดที่โสโครก เป็นที่อยู่ของนกทุกชนิดที่โสโครก และเป็นที่อยู่ของสัตว์ร้ายทุกชนิดที่โสโครก และน่าเกลียดน่าชัง <sup>3</sup> เพราะประชาชาติทั้งหมดต่างได้ดื่ม เหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพวกพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกก็มั่งมีขึ้นจากความฟุ่มเฟือยอย่างยิ่งของนครนั้น

### สภาพของนครบาบิโลน

<sup>4</sup> และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า “จงออกมาจากนครนั้นเถิด ชนชาติของเราเถิด เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนกับบาปของนครนั้น และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น <sup>5</sup> เพราะบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าทรงจดจำความชั่วช้าของนครนั้นแล้ว <sup>6</sup> จงทำกับนครนั้นเหมือนอย่างทีนครนั้นเคยทำกับคนอื่น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยทีนครนั้นได้ผสมไว้ ก็จงผสมเหล้าลงไปเป็นสองเท่า <sup>7</sup> นครนั้นให้เกียรติตัวเอง และอยู่อย่างฟุ่มเฟือยมากเพียงไร ก็จงมอบความทรमान และความโสโครกเศร้าแก่นครนั้นมากเพียงนั้น เพราะนครนั้นรำพึงในใจว่า ‘เรานั่งอยู่ในตำแหน่งราชินี เราไม่ใช่หญิงม่าย และเราจะไม่ประสบความโสโครกเศร้าเลย’ <sup>8</sup> เพราะเหตุนี้ภัยพิบัติต่าง ๆ จะมาถึงนครนั้นภายในวันเดียว คือโรคระบาด ความโสโครกเศร้า และการกันดารอาหาร และไฟจะเผานครนั้น เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานครนั้นทรงฤทธิ์” <sup>9</sup> บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ล่วงประเวณีกับนครนั้น และอยู่ด้วยกันอย่างฟุ่มเฟือย เมื่อเห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็จะร้องไห้ และทุกข์โสโครก <sup>10</sup> พวกเขาจะยืนห่าง ๆ เพราะกลัวภัยจากการทรमानนครนั้น และจะกล่าวว่า

“วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่ นครบาบิโลนที่แข็งแกร่ง เพราะการพิพากษามาถึงเจ้าแล้วภายใน ชั่วโมงเดียวเท่านั้น”

## สภาพของคนในโลก

<sup>11</sup> พวกพ่อค้าบนแผ่นดินโลกจะร้องไห้ และโศกเศร้าเนื่องจากนครนั้น เพราะไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว <sup>12</sup> สินค้าเหล่านั้นได้แก่ ทองคำ เงิน อัญมณีต่าง ๆ ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด สิ่งของทุกอย่างที่ทำจากงาช้าง สิ่งของทุกอย่างที่ทำจากไม้ราคาแพง จากทองสัมฤทธิ์ เหล็ก และหินอ่อน <sup>13</sup> อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม มดยอบ กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมันมะกอก แป้งอย่างดี ข้าวสาลี โค แกะ ม้า รถม้า ทาส และเชลยศึก

<sup>14</sup> ผลที่จิตใจของเจ้าอยากได้นั้น ก็หายไปจากเจ้า ทุกสิ่งที่หรรษาและงามตระการตา ก็สูญสิ้นไปจากเจ้า และเจ้าจะไม่ได้พบเห็นอีกเลย <sup>15</sup> พวกพ่อค้าที่ขายสิ่งเหล่านี้ และเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่ห่าง ๆ เพราะกลัวภัยจากการทรمانนคร พวกเขาจะร้องไห้และโศกเศร้า <sup>16</sup> กล่าวว่า “วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่ นครที่สวมใส่ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วงและผ้าสีแดงเข้ม นครที่ประดับด้วยทองคำ อัญมณีและไข่มุก”

<sup>17</sup> เพราะภายในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติที่มากมายเช่นนี้ก็ยังสูญสิ้นไป” และกับตันเรือทุกคน ผู้โดยสารทั้งหมด พวกกะลาสีและคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเลก็ยืนอยู่ห่าง ๆ <sup>18</sup> และส่งเสียงร้องเมื่อเห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น กล่าวว่า “นครใดจะเหมือนมหานครนี้” <sup>19</sup> และเขาทั้งหลายก็โพรยผงคลีลงบนศีรษะของตน ส่งเสียงร้องไห้โศกเศร้า กล่าวว่า “วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่ นครซึ่งทุกคนที่มีเรือเดินทะเลต่างเคยมั่งมีจากความมั่งคั่งของนครนั้น เพราะภายในชั่วโมงเดียวนครนั้นก็สูญสิ้น”

## นครบาบิโลนจะถูกทุ้มลง

<sup>20</sup> จงรื่นเริงเพราะนครนั้นเกิด เมืองสวรรค์ ทั้งบรรดาวิมุตติชน อัครทูตทั้งหลาย และพวกผู้พยากรณ์ เพราะพระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษนครนั้นให้กับเจ้าทั้งหลายแล้ว <sup>21</sup> และเทวะทูตองค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ยกหินก้อนหนึ่งที่เหมือนอย่างหินโมใหญ่ทุ้มลงไปในทะเลแล้วกล่าวว่า “บาบิโลนครที่ยิ่งใหญ่ จะถูกทุ้มลงอย่างแรงเช่นนี้แหละ และจะไม่มีใครพบเห็นนครนั้นอีกเลย <sup>22</sup> และจะไม่มีใครได้ยินเสียง นักคิดพิน นักดนตรี นักเป่าขลุ่ยและนักเป่าแตรในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครพบเห็น ข้างแขนงใด ๆ ในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยิน เสียงโม่แป้งในตัวเจ้าอีกต่อไป <sup>23</sup> และจะไม่มีแสงสว่างของประทีปส่องแสงในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยิน เสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในตัวเจ้าอีกต่อไป เพราะพวกพ่อค้าของเจ้าล้วนเป็นคนใหญ่โตบนแผ่นดินโลก และเพราะทุกประชาชาติก็ถูกล่อลวงด้วยเวทมนตร์ของเจ้า <sup>24</sup> และในตัวเจ้าเขาก็พบเลือดของบรรดาผู้พยากรณ์ของพวกวิมุตติชน และของทุกคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก”

# วิจารณ์ 19

## การนมัสการพระเจ้าบนสวรรค์

1 หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนกับเสียงของมหาชนที่ดังสนั่นอยู่ในสวรรค์ กล่าว “สรรเสริญพระเจ้า ความหลุดพ้น สง่าราศี และฤทธานุภาพเป็นของพระเจ้าของเรา” 2 เพราะการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและยุติธรรม พระองค์ทรงพิพากษาหญิงแพศยาตัวเอ้ ผู้ทำให้แผ่นดินโลกเสื่อมทรามด้วยการล่วงประเวณีของนาง และพระองค์ทรงแก้แค้นหญิงคนนั้น ในเรื่องเลือดของบรรดาทาสรับใช้ของพระองค์” 3 คนเหล่านั้นร้องอีกเป็นครั้งที่สองว่า “สรรเสริญพระเจ้า คว้นไฟของนครนั้นพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์”

4 และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ ก็ทรุดตัวลงกราบไว้พระเจ้าพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่ง และร้องว่า “สาธุ สรรเสริญพระเจ้า” 5 และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า “ทาสรับใช้ทุกคนของพระเจ้า และบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา” 6 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนอย่างเสียงมหาชน เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย และเหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องก็ยกกันว่า “สรรเสริญพระเจ้า เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงครอบครองอยู่ คือพระเจ้าของเราผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” 7 ขอให้เรายินดีและเปรมปรีดิ์ และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะงานมงคลสมรสของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า มาถึงแล้ว และเจ้าสาวของพระองค์ก็เตรียมตัวพร้อมแล้ว 8 และโปรดให้เจ้าสาวสวมใส่ ผ้าป่านเนื้อละเอียด มันระยับและสะอาด เพราะว่าผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นคือการประพฤติอันชอบธรรมของวิมุตติชน”

9 และทูตทูตองค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “จงเขียนลงไปว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลาย ที่ได้รับเชิญมาในงานเลี้ยงในงานมงคลสมรสของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” และท่านบอกอีกว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่สัตย์จริงของพระเจ้า” 10 แล้วข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะกราบไหว้ท่าน แต่ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำแบบนี้ เราเป็นผู้ร่วมรับใช้เช่นเดียวกับเจ้าและพี่น้องของเจ้าที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงกราบไหว้พระเจ้าเถิด” เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการพยากรณ์

## ผู้ทรงม้าสีขาว

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นสวรรค์เปิดออก และ นี่แน่ะ มีม้าสีขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า “ซื่อสัตย์ และสัตย์จริง” พระองค์ทรงพิพากษา และทรงต่อสู้ด้วยความถูกต้องชอบธรรม 12 ดวงตาของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ และบนศีรษะของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน พระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีใครรู้จักเลยนอกจากพระองค์เอง 13 พระองค์สวมเสื้อผ้าที่ได้จุ่มในเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระธรรมของพระเจ้า” 14 กองทัพทั้งหลายในสวรรค์นั่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียด สีขาวสะอาด ซี่ม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป 15 มีพระแสงดาบคมกริบออกมาจากปากของพระองค์ เพื่อพระองค์

จะใช้มันฟาดฟันประชาชาติต่าง ๆ และพระองค์จะครอบครองเขาทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะย่ำบ่่อย่าอู่แห่งพระพิโรธรุนแรงของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด <sup>16</sup> พระองค์มีพระนามจารึกที่เสื้อผ้าของพระองค์ และที่ต้นขาของพระองค์ว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย”

### คำเชิญชวนของเทวะทูต

<sup>17</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตองค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศเสียงดังแก่คนทั้งหมดที่บินอยู่ในท้องฟ้าว่า “มาเถิด มาชุมนุมกันในงานเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้า <sup>18</sup> เพื่อจะกินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนที่มีกำลังมาก เนื้อม้า เนื้อของคนทั้งหลายที่นั่งบนหลังของมัน และเนื้อของทุกคน ทั้งคนที่เป็นเสรีชน และเป็นทาส ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต” <sup>19</sup> และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้าย และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งกองทัพของกษัตริย์เหล่านั้น มาชุมนุมกันเพื่อทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับกองทัพของพระองค์ <sup>20</sup> แต่สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมกับผู้พยากรณ์จอมปลอมผู้ที่ทำหมายสำคัญต่อหน้ามัน และใช้หมายสำคัญนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และคนทั้งหลายที่บุชารูปของมัน ทั้งสองถูกโยนลงไปที่นั่นในบึงไฟที่ลุกไหม้ด้วยกำมะถัน <sup>21</sup> และคนที่เหลืออยู่ก็ถูกฆ่าด้วย พระแสงดาบที่ออกมาจากปากของพระองค์ผู้ทรงม้า นั้น และนกทั้งหมดก็อ้อมด้วยเนื้อของคนเหล่านั้น

## วิวรณ์ 20

### เหตุการณ์ยุคพันปี

<sup>1</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลลึก และถือโซ่เส้นใหญ่ในมือของท่าน <sup>2</sup> และท่านจับพญานาคที่เป็นงูติดำบรรพ์ผู้ซึ่งเป็นมารและซาตาน แล้วมัดมันไว้หนึ่งพันปี <sup>3</sup> แล้วโยนมันลงไปในบาดาลลึกนั้น ใส่กุญแจ และประทับตราไว้ เพื่อไม่ให้มันล่อลวงประชาชาติต่าง ๆ ได้อีกต่อไป จนครบหนึ่งพันปี หลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง

<sup>4</sup> ข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งอยู่บนนั้นได้รับมอบอำนาจในการพิพากษา ข้าพเจ้าเห็นดวงวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกตัดศีรษะเพราะการเป็นพยานถึงพระเยซู และเพราะพระคำของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา เขาทั้งหลายกลับมีชีวิตขึ้นอีก และครอบครองร่วมกับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์เป็นเวลาหนึ่งพันปี <sup>5</sup> (ส่วนคนอื่น ๆ ที่ตายไปแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกจนกว่าจะครบหนึ่งพันปี) นี่แหละคือการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก <sup>6</sup> ใครที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือเขาทั้งหลาย แต่เขาจะเป็นปुरुหิตของพระเจ้าและของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์หนึ่งพันปี

<sup>7</sup> เมื่อครบหนึ่งพันปีแล้ว ซาตานจะถูกปล่อยออกจากคุกที่ขังมัน <sup>8</sup> และมันจะออกไปล่อลวงประชาชาติต่าง ๆ ทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก คือ โลกและมาโลก ให้มาชุมนุมกัน เพื่อเข้าสู่สงคราม จำนวนของ



เขาทั้งหลายเหมือนอย่างเม็ดทรายที่ทะเล<sup>9</sup> และพวกเขายกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิมุตติชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น<sup>10</sup> ส่วนมารที่ล่องลงเขาทั้งหลายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์จอมปลอมอยู่นั้น และพวกมันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

## การพิพากษาหน้าพระที่นั่งใหญ่สีขาว

<sup>11</sup> แล้วข้าพเจ้าเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น แผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ก็หายไปจากหน้าของพระองค์ และไม่มีใครพบเห็นที่อยู่ของพวกมันอีกเลย<sup>12</sup> ข้าพเจ้ายังเห็นบรรดาคนตาย ทั้งคนใหญ่โตและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น แล้วหนังสือต่าง ๆ ก็ถูกเปิดออก และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต คนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น<sup>13</sup> ทะเลก็ส่งคืนคนตายที่อยู่ในทะเล ความตายและแดนคนตายก็ส่งคืนคนตายที่อยู่ในนั้น แต่ละคนก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตน<sup>14</sup> แล้วความตายและแดนคนตายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ บึงไฟนี้แหละคือความตายครั้งที่สอง<sup>15</sup> และถ้าพบว่าใครไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต เขาก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟ

# วิวรณ์ 21

## ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

<sup>1</sup> และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกต่อไป<sup>2</sup> และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ คือนครเยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมาจากสวรรค์ และจากพระเจ้า นครนี้เตรียมพร้อมเหมือนอย่างเจ้าสาวที่แต่งตัวไว้สำหรับเจ้าบ่าว<sup>3</sup> ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า “นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะอยู่กับเขา และจะเป็นพระเจ้าของเขา<sup>4</sup> พระเจ้าจะเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว”

<sup>5</sup> แล้วพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งกล่าวว่า “นี่แน่ะ เราสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่” และกล่าวอีกว่า “จงเขียนลงไปเถิด เพราะว่าคำเหล่านี้เป็นคำที่เชื่อถือได้และสัตย์จริง”<sup>6</sup> แล้วพระองค์พูดกับข้าพเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว เราเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย เป็นปฐมและอวสาน ใครที่กระหาย เราจะให้เขาดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิต โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย<sup>7</sup> คนที่ชนะจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นลูกของเรา<sup>8</sup> แต่พวกที่ขี้ขลาด พวกที่ไม่เชื่อ พวกที่ประพฤติดังที่น่าสะอิดสะเอียน พวกฆาตกร พวกล่วงประเวณี พวกใช้เวทมนตร์ พวกบูชารูปเคารพ และทุกคนที่โกหกนั้น มรดกของพวกเขายู่ในบึงไฟ และกำมะถันกำลังลุกไหม้อยู่ ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง”

## นครเยรูซาเล็มใหม่

<sup>9</sup> แล้วเทวะทูตองค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขามเจ็ดใบเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดอย่างนั้น มาและพูดกับข้าพเจ้าว่า “มานี่ซี เราจะให้เจ้าดูเจ้าสาวที่เป็นเมียของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” <sup>10</sup> แล้วท่านนำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิคือเยรูซาเล็ม ซึ่งลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า <sup>11</sup> นครนั้นเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ไสสว่างเหมือนอย่างอัญมณีเหมือนอย่างหินแจสเปอร์ที่ใสดั่งแก้วผลึก <sup>12</sup> นครนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีเทวะทูตสิบสององค์ บนประตูมีชื่อเผ่าของอิสราเอลสิบสองเผ่าจารึกไว้ <sup>13</sup> ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตูและทางด้านตะวันตกมีสามประตู <sup>14</sup> กำแพงของนครนั้นมีฐานหินผาสิบสองฐาน และบนฐานเหล่านั้นมีชื่ออัครทูตสิบสองคนของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

## สภาพของนครเยรูซาเล็มใหม่

<sup>15</sup> เทวะทูตองค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้น มีไม้วัดที่ทำด้วยทองคำเพื่อจะวัดตัวนคร ประตูและกำแพงของนครนั้น <sup>16</sup> นครนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างยาวเท่ากัน และท่านวัดนครนั้นด้วยไม้วัดได้ 12 000 สหาคิโอน ความยาว ความกว้างและความสูงเท่ากัน <sup>17</sup> ท่านวัดกำแพงนครนั้นได้ ,144 ศอก ตามมาตราวัดของมนุษย์ที่เทวะทูตใช้ <sup>18</sup> กำแพงนครนั้นสร้างขึ้นด้วยหินแจสเปอร์ และนครนั้นสร้างด้วยทองคำเนื้อบริสุทธิเหมือนแก้วที่ใสสะอาด <sup>19</sup> ฐานหินผาต่าง ๆ ของกำแพงนครนั้นประดับด้วยอัญมณีทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นหินแจสเปอร์ ที่สองไพไลน ที่สามเป็นโมรา ที่สี่เป็นมรกต <sup>20</sup> ที่ห้าโอนิกซ์ ที่หกหินคาร์เนเลียน ที่เจ็ดเพอริโด ที่แปดเบริล ที่เก้าโทแพซ ที่สิบคริโซเพรส ที่สิบเอ็ดเพทาย ที่สิบสองแอมethyst <sup>21</sup> ประตูทั้งสิบสองประตูนั้นทำด้วยไข่มุกสิบสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในนครนั้นเป็นทองคำเนื้อบริสุทธิเหมือนอย่างแก้วโปร่งใส

<sup>22</sup> ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าเป็นพระวิหารในนครนั้น <sup>23</sup> นครนั้นไม่จำเป็นต้องมีแสงจากดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างของนครนั้น <sup>24</sup> ประชาชาติต่าง ๆ จะเดินโดยอาศัยแสงสว่างของนครนั้น และกษัตริย์ทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น <sup>25</sup> ประตูต่าง ๆ ของนครจะไม่ปิดในเวลากลางวัน และจะไม่มีเวลากลางคืนในนั้น <sup>26</sup> คนทั้งหลายจะนำศักดิ์ศรี และเกียรติของประชาชาติต่าง ๆ เข้ามา <sup>27</sup> และไม่มีสิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือคนใดที่ประพฤติอย่างน่าสะอิดสะเอียน หรือประพฤติการหลอกลวงจะเข้าไปในนครนั้นได้ นอกจากพวกที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าเท่านั้น

# วิจารณ์ 22

## สภาพภายในของนครเยรูซาเล็มใหม่

<sup>1</sup> และท่านสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนอย่างแก้วผลึก ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า <sup>2</sup> ไปที่กลางถนนของนครนั้น และริมแม่น้ำทั้งสองฝั่งมีต้นไม้แห่งชีวิต ที่ออกผลสิบสองชนิด มันออกผลทุกเดือน และใบของต้นไม้ นั้นใช้สำหรับรักษาโรคของบรรดาประชาชาติ <sup>3</sup> ทุกสิ่งที่ถูกสาปแช่งจะไม่มีอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาทาสรับใช้ของพระองค์จะกราบไหว้พระองค์ <sup>4</sup> พวกเขาจะเห็นหน้าของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย <sup>5</sup> กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

## คำยืนยันของเทวะทูตเรื่องพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา

<sup>6</sup> และเทวะทูตองค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่เชื่อถือได้และสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าแห่งหัวใจของการพยากรณ์ ได้ส่งเทวะทูตของพระองค์มาสำแดงถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้าแก่บรรดาทาสรับใช้ของพระองค์” <sup>7</sup> “นี่แน่ะ เราจะมาในเร็ว ๆ นี้ ความสุขมีแก่คนที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้” <sup>8</sup> ข้าพเจ้าคือยอห์น เป็นผู้ที่ได้ยิน และได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงกราบไหว้แทบเท้าเทวะทูตที่สำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า <sup>9</sup> แต่ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำแบบนั้น เราเป็นทาสร่วมรับใช้เช่นเดียวกับเจ้าและพวกพี่น้องของเจ้า ซึ่งเป็นพวกผู้พยากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงกราบไหว้พระเจ้าเถิด”

<sup>10</sup> และท่านบอกข้าพเจ้าอีกว่า “อย่าผนึกตราปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว <sup>11</sup> จงให้คนที่ไม่เชื่อในพระเจ้าประพาศชั่วช้าลามกต่อไป จงให้คนโสมมประพฤติกการโสมมต่อไป จงให้คนชอบธรรม ทำการชอบธรรมต่อไป และจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป” <sup>12</sup> “นี่แน่ะ เราจะมาในเร็ว ๆ นี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน <sup>13</sup> เราคือผู้แรกเริ่มและผู้สุดท้าย เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย เป็นปฐมและอวสาน”

## เมื่อพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา

<sup>14</sup> คนทั้งหลายที่ชำระล้างเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าพวกเขาจะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิต และเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตูได้ <sup>15</sup> ภายนอกเป็นที่ของพวกสุนัข พวกใช้เวทมนตร์ พวกล่วงประเวณี พวกฆาตกร พวกบูชารูปเคารพ และพวกที่รักและประพฤติกการหลอกลวงทุกคน <sup>16</sup> “เราคือเยซูผู้ใช้เทวะทูตของเราไปเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ต่อเจ้าเพื่อชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า เราเป็นรากเหง้า และเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจักษ์รุ่งอันสุกใส” <sup>17</sup> พระวิญญาณและเจ้าสาวกล่าวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” และให้

คนที่ได้ยินกล่าวว่า “เชณฺเฐตฺถมาเถต” “คนที่กระหายเชณฺเฐเข้ามา ใครที่มีใจปรารถนา จงมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย”

### คำตักเตือนของยอห์นต่อผู้อ่าน

<sup>18</sup> ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าใครเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มเติมภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่คนนั้น <sup>19</sup> และถ้าใครตัดถ้อยคำอะไรออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงตัดส่วนแบ่งของเขาที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิต และในนครบริสุทธิตามที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย <sup>20</sup> พระองค์ผู้เป็นพยานในเหตุการณ์เหล่านี้พูดว่า “เราจะมาในเร็ว ๆ นี้แน่นอน” สาธุ พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า เชณฺเฐตฺถมาเถต <sup>21</sup> ขอพระคุณของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า จงอยู่กับทุกคนเถิด สาธุ